06/03/2023

Φιλαδελφείας Μελίτων: «Καλή Ανάσταση, αδελφοί μου»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Ολοκληρώθηκε χθες με την εορτή της Κυριακή της Ορθοδοξίας η πενθήμερος επίσκεψη του Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου Φιλαδελφείας κ. Μελίτωνος, του πολιού Ιεράρχου του Οικουμενικού Πατριαρχείου, στην Ιερά Μητρόπολη Φθιώτιδος.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Μελίτων, εκτός από τους εορτασμούς στην Ιερά Μονή Αγάθωνος για την Ανακομιδή του Ιερού Σκηνώματος του Οσίου Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτου και στην Αταλάντη για την εορτή των πολιούχων Αγίων Θεοδώρων, συνοδευόμενος από τον Σεβασμιώτατο κ. Συμεών, επισκέφθηκε αρχικά την Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Λιβανατών, όπου χοροστάτησε στην Ακολουθία των Α΄ Χαιρετισμών στην Υπεραγία Θεοτόκο, ενώ τον Αναστάσιμο Αρχιερατικό Εσπερινό του Σαββάτου τον τέλεσε στην Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως του Σωτήρος (Αγίου Βλασίου) Στυλίδος, συνοδευόμενος από τον Καθηγούμενο της

Μονής και Πρωτοσύγκελλο της Μητροπόλεως, Αρχιμανδρίτη του Οικουμενικού Θρόνου π. Εφραίμ Τριανταφυλλόπουλο, όπου τέλεσε και επιμνημόσυνη δέηση στον μακαριστό ιεράρχη Ευμενείας κύρο Μάξιμο, ο οποίος είναι ενταφιασμένος στην όμορφη αυτή Μονή της Μητροπόλεως Φθιώτιδος.

Σήμερα το πρωί, απουσιάζοντος του **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών** λόγω της συμμετοχής του στην Αρχιεπισκοπική και Συνοδική Θεία Λειτουργία στην Μητρόπολη Αθηνών, ο κ. Μελίτων τέλεσε την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία του Μ. Βασιλείου, καθώς προηξήρχε και της Ιεράς Λιτανείας των Αγίων Εικόνων, στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας.

Στο κήρυγμά του ο Άγιος Φιλαδεφλείας, αφού για μία ακόμη φορά ευχαρίστησε τον οικείο Ποιμενάρχη κ. Συμεών για την αγάπη του, τον σεβασμό και την αρχοντική του φιλοξενία χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Πράγματι καθημερινά στη ζωή μας συμβαίνουν πολλά. Τα περισσότερα, που θα σκεφτούμε νομίζω ότι είναι δυσάρεστα, όπως το τραγικό ατύχημα που πενθούμε και για το οποίο πονάμε στα Τέμπη προ μόλις 4 περίπου ημερών. Υπάρχουν όμως και πολλά, τα οποία βιώνουμε ο καθένας μας μυστικά και άρρητα, ίσως πολλές φορές να μην τα αισθανόμεθα, είναι αυτά τα μεγαλεία που ενεργεί ο Θεός κι ένα από αυτά είναι και η σημερινή ημέρα, είναι ο θρίαμβος της Ορθοδοξίας μας και όσοι είμεθα αδελφοί μου Ορθόδοξοι πιστοί, Ορθόδοξοι Έλληνες Ρωμιοί πιστοί, γνωρίζουμε ακριβώς τι προσέφερε η Ορθοδοξία, τι προσέφερε η Εκκλησία μας στο ευσεβές Γένος μας, στο «ευ ζην» και στο «χάριτι ζην, στην ελευθερία του, στη ζωή του. Του έδωκε όλα τα εφόδια για να έχει «ζωήν και περισσόν ζωής».

Οι άνθρωποι περικυκλωμένοι καθημερινά με τις βιοτικές μέριμνες λησμονούμε να ευχαριστήσουμε το Θεό, εκείνος όμως είναι μαζί μας, συνοδός μας, άλλωστε λίγο πριν κοινωνήσουμε επικαλούμεθα το Χριστό να έρθει να μας αγιάσει, «ο άνω τω Πατρί συγκαθήμενος» λέμε και «ώδε ημίν αοράτως μαζί μας συνών», που είναι μαζί μας συνοδός.

Το δεύτερο, για το οποίο τον ευχαριστεί ο ιερεύς και μαζί του όλοι μας είναι η προσευχή, η ανταποδοτική ευχή σ αυτά που μας δίνει ο Χριστός κι η ομολογία ότι εκείνος είναι «ο ενεργών τα πάντα εν πάσι», τη ζωή, τα χαροποιά, τα δυσάρεστα, όλα εκείνος με κάποιο Θείο σχέδιό Του και μας λέγει Υμνωδός «ποιος είναι δυνατόν να μπει μέσα στο πνεύμα του Θεού και να ερμηνεύσει τις βουλάς του»; Απέχουν οι βουλαί Του όσο ο ουρανός από τη γη, από τις δικές μας βουλές και σκέψεις και προγραμματισμούς, τους οποίους προγραμματισμούς μας τους βλέπει κάποτε ο Θεός και γελάει αν δεν είναι σύμφωνοι με το θέλημα Του. Στη χαρά και

στον πόνο, στις δοκιμασίες και στις περιπέτειες, στις ευχαριστίες, στις ευχάριστες στιγμές μας ότι Εκείνος βάση του σχεδίου Του ενεργεί «τα πάντα εν πάσι», μέχρι την τελευταία λεπτομέρεια.

Το τρίτο όμως και σημαντικότερο που θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας είναι, ότι μέσα στην αμφιβολία μας, μέσα στην απεραντοσύνη των τραυμάτων της ζωής, αρνούμεθα ότι είναι κάποιος μαζί μας και διερωτόμεθα, το πότε, το πού είναι αυτός, που είναι ο Θεός να μας σώσει, να μας βοηθήσει σε μια δοκιμασία μας, όπως ο αγνός Ναθαναήλ της σημερινής Ευαγγελικής περικοπής και να λάβει αμέσως την απάντηση από τον Απόστολο Φίλιππο «Έρχου και ίδε». Έλα να δεις. Κι αμέσως ο Χριστός του απαντά, συ είσαι ο Ναθαναήλ; Ναι. Σε είδα που ήσουν κάτω από τη συκιά. Και τότε ο Ναθαναήλ αναφωνεί από μέσα του «ο Κύριος μου κι ο Θεός μου» και καταλήγει ο Χριστός «αυτό που σου λέγω δεν είναι τίποτα, μείζων τούτων όψει», θα δεις πολύ μεγαλύτερα κοντά μου. Μέσα στην αμφιβολία, μέσα στον πόνο μας, όπως στο τραγικό δυστύχημα στα Τέμπη, μέσα στον πόνο των χαροκαμένων μανάδων και πατεράδων, συγγενών και φίλων, μέσα στον πόνο των πανελλήνων, λησμονούμε ότι υπάρχει κάποιος που κατευθύνει τα ανθρώπινα. Ας αναλογιστούμε τι δοκιμασίες υπέμενε η Ορθοδοξία μας επί ενάμιση περίπου, επί δύο αιώνες περίπου, όταν δεν επετρέπετο η λατρεία, η προσκύνησις των Ιερών Εικόνων. Πόσοι Άγιοι, μάρτυρες, απλοί χριστιανοί ορθόδοξοι εμαρτύρησαν όπως ο Άγιος Μεθόδιος ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, που καθιέρωσε μαζί με τους βασιλείς Μιχαήλ και Θεοδώρα την λατρεία τους και πάλι. Στην Αντιγόνη των Πριγκηπονήσων, στο Ναό του Τιμίου Προδρόμου ακόμη υπάρχει η φυλακή, ένα μικρό δωματιάκι 4 περίπου μέτρων, που ο Πατριάρχης Μεθόδιος μαρτύρησε, υπέμεινε, βασανίστηκε κι όμως ήρθε η ώρα και καθιερώθηκε η Ορθοδοξία μας.

Είναι δεύτερη φορά που επισκέπτομαι την όμορφη αυτή επαρχία, τον ευλογημένο και ιστορικό αυτό χώρο, της ευλογημένης Ελλάδος, όπου κάθε χώρος του, κάθε τόπος του κρύβει κόκκαλα, λείψανα Μαρτύρων, Οσίων, Ηρώων, Μαρτύρων της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας και του Γένους μας οι οποίοι απέθανον είτε «εν μαρτυρίω», είτε «εν μαρτυρία». Και το μαρτύριο από τη μαρτυρία δεν διαφέρει πολύ.

Διεπίστωσα και θα ήθελα να εκφράσω τη συγκίνησή μου γιατί κρατάτε σταθερά τις παραδόσεις της Πίστεως και του Γένους μας , του αμωμήτου Γένους μας, έστω και αν έχουμε σπιλάδας και μώμους, διότι αυτοί είμαστε οι άνθρωποι. Η Εκκλησία και το Γένος μας είναι άσπιλα κι αμόλυντα.

Αυτή την πίστη, αυτή την αφοσίωση σας, σήμερα Κυριακή της Ορθοδοξίας, αυτό το ήθος και το φρόνημα των Φθιωτών θα ήθελα σήμερα να εκφράσω και να επαινέσω ο ταπεινός Κωνσταντινουπολίτης κληρικός, όμως όχι μόνο αυτό, σεις είστε η Εκκλησία, σεις αποτελείται το Σώμα της Εκκλησίας. Είδα ακόμη την ευλάβεια, την πιστότητα, τη στοργή των κληρικών σας εδώ στην Παναγία της

Δαμάστας, στη Μονή της Μεταμορφώσεως στις Λιβανάτες, στην Μονή του Αγίου Βλασίου και όπου αλλού με αξίωσε η Χάρις του Κυρίου να προσκυνήσω. Είδα τους μοναχούς και τις μοναχές, θαύμασα πραγματικά. Κάποτε και εμείς στην Κωνσταντινούπολη, στη Μικρά Ασία, τα είχαμε, σήμερα δυστυχώς όχι.

Τέλος όμως θα ήθελα να εξάρω την προσφορά του νυν Ποιμενάρχου σας, του αδελφού και συλλειτουργού Αγίου Φθιώτιδος κ. Συμεών, με τον οποίο από ετών συνδέομαι και ήλθα και διαπιστώνω το έργο, το οποίο επιτέλεσε μέσα σε τρεισήμισι περίπου χρόνια και θα ήθελα να τον ευχαριστήσω θερμά και για αυτό, αλλά και για την πρόσκληση στην αναξιότητα να είναι μαζί σας και να απολαμβάνω και να του ευχηθώ μαζί σας, ποιμήν και ποίμνιον, να είστε πάντοτε δυνατοί και «εν ενί στόματι και μια καρδιά» να τηρείτε αυτά μας κληροδότησαν οι Πατέρες μας και ο Θεός της Αγάπης, ο Θεός της Ειρήνης, ο Θεός του Ελέους και των οικτιρμών και πάσης παρακλήσεως να είστε βέβαιοι ότι θα σκεπάζει τη ζωή σας και θα σας χαρίζει τα πάντα, για τα οποία ο Πατριάρχης μας από την κόγχη του Μαρτυρικού Φαναρίου εύχεται και προσεύχεται υπέρ της οικουμένης, υπέρ του πληρώματος της Ορθοδόξου Εκκλησίας και υπέρ όλων σας.

Ο Θεός να αναπαύει τους κεκοιμημένους πατέρας και αδελφούς μας, τους υπέρ της ορθοδόξου πίστεως τελειωθέντας αλλά και αυτούς που τόσο άωρα μας έφυγαν προχθές. Καλή Ανάσταση, αδελφοί μου!»

Δείτε περισσότερες φωτογραφίες ΕΔΩ

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου